

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

4 päivänä heinäkuuta 1996 *

Asiassa C-254/95 P,

Euroopan parlamentti, asiamiehinnään oikeudellisen yksikön virkamiehet Manfred Peter ja José Luis Rufas Quintana, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-289/94, Innamorati vastaan parlamentti, 30.5.1995 antaman tuomion (Kok. H. 1995, s. II-393) kumoamista,

vastapuolena:

Angelo Innamorati, entinen Euroopan yhteisöjen komission ylimääräinen toimenhaltija, Rooma, avoimen kilpailun PE/59/A hakija, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida ja C. Gulmann,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.5.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan parlamentti on yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.1995 jättämällään valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-289/94, Innamorati vastaan parlamentti, 30.5.1995 antamaan tuomioon (Kok. H. 1995, s. II-393, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi päätöksen, jolla avoimen kilpailun PE/59/A valintalautakunta oli antanut Innamoratille karsiutumiseen johtaneen arvosanan kyseisen kilpailun kolmannesta kirjallisesta kokeesta ja jolla hänen osallistumisoikeutensa muihin kokeisiin evättiin (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 2 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa:
 - ”1 Kantaja, Euroopan yhteisöjen komission ylimääräinen toimenhaltija palkkaluokassa A, ryhmä II, luokka 2, osallistui avoimeen kilpailuun PE/59/A, joka järjestettiin Euroopan parlamentin pääsihteeristön italiankielisiä hallintovirkamiehiä koskevan varallaololuettelon laatimiseksi.

- 2 Kyseisen 23.10.1992 julkaistun kilpailuilmoituksen osassa III. B. 1 (EYVL C 275 A, s. 8) määrättiin, että hakijoita arvioitaisiin kuudella kirjallisella karsintakokeella. Kokeen 1 c osalta täsmennettiin seuraavaa:

'c) Pituudeltaan 2—3 sivuisen asiakirjan tiivistäminen kymmenesosaan 10 % poikkeaman ollessa sallittu; kokeen tarkoitus on arvioida hakijan analysointi- ja tiivistelmätekokykyä sekä hänen objektiivisuuttaan ja tarkkuuttaan.

Kokeen enimmäiskesto: 45 minuuttia

Pisteet: 0—20

10 pistettä alittava tulos johtaa karsiutumiseen.'

- 3 Valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti 20.4.1994 kantajalle, että tämä oli saanut tiivistelmän laatimista koskevasta kokeesta 1 c vaadittavan vähimmäispistemäärän alittavan tuloksen ja että sen vuoksi valintalautakunta ei voi korjata hänen muita kirjallisia kokeitaan.
- 4 Kantaja pyysi 25.5.1994 päivätyssä kirjeessä, että hänen kokeensa arvioitaisiin uudelleen ja että hänelle ilmoitettaisiin sen arvostelun perustelut, jonka valintalautakunta oli antanut hänen kokeensa 1 c osalta.
- 5 Valintalautakunnan puheenjohtajalle osoitetussa, 13.6.1994 päivätyssä kirjeessä kantajan avustaja väitti, että kokeen 1 c korjaajat eivät olleet karsineet niitä hakijoita, jotka eivät olleet noudattaneet sanojen lukumäärälle asetettua enimmäismäärää. Hän pyysi myös valintalautakunnan puheenjohtajaa ilmoittamaan hänelle yhtäältä ne kriteerit, jotka valintalautakunta oli hyväksynyt kokeiden korjaamiseksi ja sen arvioimiseksi, täyttävätkö hakijat kilpailuilmoituksessa asetetut edellytykset, mukaan luettuna korjaajille annetut ohjeet

kokeen 1 c erityisedellytysten osalta; toisaalta hän pyysi ilmoittamaan ne toimenpiteet, joihin oli ryhdytty hakijoiden nimettömyyden takaamiseksi.

- 6 Valintalautakunnan puheenjohtaja vahvisti kantajalle 14.6.1994 päivätyssä kirjeessä valintalautakunnan päätöksen seuraavasti:

'Käytettyjen vakioperusteiden johdosta ja valintalautakunnan ennen kokeiden korjaamista päättämien, ehdottomien arvosteluperusteiden mukaan — ottaen huomioon kaikki muutkin kilpailuilmoituksessa esitetyt seikat — joudun valittaen vahvistamaan Teille, että kokeesta 1 c saamanne pistemäärä alittaa seuraavaan vaiheeseen pääsemiseksi edellytetyn pistemäärän. Saamanne pistemäärä oli näet 8,33 pistettä (vaadittu vähimmäispistemäärä on 10 pistettä).'

- 7 Valintalautakunnan puheenjohtajalle osoitetussa, 4.7.1994 päivätyssä kirjeessä kantajan avustaja muistutti 13.6.1994 tekemästään pyynnöstä ja totesi, että valintalautakunnan puheenjohtajan 14.6.1994 päiväämä kirje ei sisältänyt mitään perustelua valintalautakunnan päätökselle. Hän ilmoitti myös aikovansa nostaa kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, jolle hänelle toimiteta pyydettyjä täsmennyksiä.
- 8 Samana päivänä lähettämässään kirjeessä parlamentin kilpailu-yksikön päällikkö vastasi kantajan avustajan 13.6.1994 päiväämään kirjeeseen täsmentäen, että heti kun valintalautakunnan kertomus on allekirjoitettu, parlamentti 'voi antaa (hänelle) pyydettyt tiedot niissä rajoissa, jotka yhteisöjen tuomioistuin — — on määritellyt valintalautakunnan päätösten perusteluvollisuudelle ottaen huomioon päätöksenteon salaisen luonteen'.
- 9 Kilpailu-yksikön päällikkö ilmoitti 19.7.1994 päivätyssä kirjeessä kantajan avustajalle seuraavaa:

'— Kysymyksessä olevan kilpailun kirjalliset kokeet on korjattu nimettömyysperiaatteen mukaisesti. Vaikka hakijoiden oli ilmoitettava nimensä

vastauspapereissaan, korjaamisen nimettömyys taattiin antamalla myöhemmin salainen tunnusnumero ja peittämällä vastaajan henkilötiedot.

— Koe 1 c 1 (objektiiviset testit) ja koe 1 c 2 (kulttuuritietämystestit) tarkastettiin optisella lukijalla valintalautakunnan valvonnassa. Kaikki muut kokeet toimitettiin valintalautakunnan seitsemän jäsenen tietoon, ja jokaisen kokeen korjasi vähintään kolme jäsentä.

— Innamorati on pyytänyt kokeidensa arviointia uudelleen. Valintalautakunta suoritti tämän toisen arvioinnin tarkistamalla, ettei arvostelussa ollut päässyt tapahtumaan virhettä. Tämän johdosta valintalautakunta vahvisti aiemmin tekemänsä päätöksen. Valintalautakunnan jäsenten käyttämät korjauskriteerit määriteltiin ennen kokeiden korjaamista kilpailuiloituksen määräyksiä noudattaen.”

- 3 Innamorati nosti 15.9.1994 riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi kanteen, jonka hän toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon.
- 4 Innamorati esitti kaksi kanneperustetta kumoamiskanteensa tueksi. Ensimmäinen koski yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, kilpailuiloituksen rikkomista sekä riidanalaisen päätöksen perusteluiden puuttumista. Toinen kanneperuste koski arviointivirhettä, valintalautakunnan puolueettomuuden puuttumista ja valintalautakunnan työskentelyä säätelevien periaatteiden loukkaamista (valituksenalaisen tuomion 17 kohta).
- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyssä suullisessa käsittelyssä kantaja luopui toisesta kanneperusteesta. Sen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei tästä kanneperusteesta ollut enää tarpeen antaa lausuntoa (18 kohta).

- 6 Ensimmäisen kanneperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että siihen sisältyi kaksi osaa: ensimmäinen osa koski yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja kilpailuilmoituksen rikkomista; toinen osa koski riidanalaisen päätöksen perusteluiden puuttumista (19 kohta).
- 7 Ensimmäisestä osasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kantaja ei ollut esittänyt yhtään tosiasioita koskevaa seikkaa sen väitteensä tueksi, että valintalautakunta ei olisi karsinut niitä muita hakijoita, jotka eivät olleet noudattaneet kolmannen kirjallisen kokeen osalta asetettua pituusrajoitusta. Koska mikään seikka asiakirjoissa ei antanut aihetta tällaiseen johtopäätökseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanneperusteen tämän osan (22 ja 23 kohta).
- 8 Ensimmäisen kanneperusteen toisesta osasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi aluksi, että päätöksen perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on yhtäältä antaa sille, jota asia koskee, tarpeelliset perusteet sen tarkistamiseksi, onko päätös asianmukainen, sekä toisaalta mahdollistaa tuomioistuinvalvonta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi myös, että kilpailussa, jossa on ollut laaja osanotto, valintalautakunnalla on ensivaiheessa oikeus ilmoittaa hakijalle ainostaan valintakriteerit ja hakijan valinnassa saama tulos sekä vasta myöhemmässä vaiheessa antaa tapauskohtaisia selityksiä sitä nimenomaisesti pyytävälle hakijalle (26 ja 27 kohta).
- 9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen, että vaikka Innamoti oli nimenomaisesti useaan kertaan pyytänyt saada riidanalaisen päätöksen perustelut sekä valintalautakunnan hyväksymät kolmannen kirjallisen kokeen arviointiperusteet, parlamentin vastauksista puuttuivat täysin arvosanaa koskevat perustelut, eikä niissä täsmennetty valintalautakunnan hyväksymiä arviointiperusteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi sen vuoksi, että parlamentti ei ollut antanut sellaista perustelua, jonka avulla kantaja olisi voinut arvioida riidanalaisen päätöksen asianmukaisuutta ja jonka avulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi voinut toteuttaa tuomioistuinvalvontaansa (28—30 kohta).
- 10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi vielä lopuksi, että tätä perusteluiden täydellistä puuttumista eivät voi korvata parlamentin oikeudenkäynnin aikana antamat selvitykset, sillä tässä vaiheessa nämä selvitykset eivät enää täytä

perustelun tehtäviä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että parlamentin oikeudenkäynnin suullisessa ja kirjallisessa vaiheessa antamat selvitykset olivat liian epätasällisiä toimiakseen riittävänä perusteluna riidanalaiselle päätökselle (31 ja 32 kohta).

- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi sen vuoksi, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa oli perusteltu, minkä vuoksi se kumosi riidanalaisen päätöksen (33 kohta).
- 12 Parlamentin valituksella halutaan yhtäältä saada valituksenalainen tuomio kumoetuksi ja toisaalta Innamoratin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset hylätyiksi.
- 13 Innamorati vaati ensisijaisesti, että valitus on jätettävä selvästi tutkimatta ja toissijaisesti että valitus on hylättävä perusteettomana.
- 14 Erillisellä kirjelmällä, joka toimitettiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 24.7.1995, parlamentti on EY:n tuomioistuimen perussäännön 53 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten samoin kuin työjärjestyksen 83 ja 118 artiklan nojalla esittänyt välitoimia koskevan hakemuksen valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän hakemuksen 15.9.1995 antamallaan määräyksellä (asia C-254/95 P-R, parlamentti v. Innamorati, Kok. 1995, s. I-2707).
- 15 Valituksensa tueksi parlamentti vetoaa seuraaviin kolmeen valitusperusteeseen:

— valituksenalaisessa tuomiossa on arvioitu virheellisesti valintalautakuntien päätösten perusteluvollisuuden ulottuvuutta ja laajuutta;

- riidanalaisen päätöksen perusteluiden riittämättömyys olisi joka tapauksessa voitu korjata oikeudenkäynnin aikana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa;
- pelkästään riidanalaisen päätöksen perusteluiden puuttuminen tai riittämättömyys ei ole itsessään peruste kyseisen päätöksen kumoamiselle.

- 16 Innamorati katsoo ensisijaisesti, että muutosta ei ole haettu oikeudellisin valitusperustein. Hän vetoaa siihen, että parlamentti kiistää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän tosiasia-arvioinnin riidanalaisen päätöksen perusteluiden osalta sekä niiden johtopäätösten osalta, jotka tässä tapauksessa on tehtävä perusteluiden riittämättömyyden vuoksi. Toissijaisesti Innamorati vetoaa siihen, että yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan valintalautakunnan on ilmoitettava kaikki käyttämänsä objektiiviset kriteerit sekä se tapa, jolla se on niitä soveltanut, erityisesti sen mahdollistamiseksi, että hakijat ja tarvittaessa yhteisöjen tuomioistuimet voivat varmistua siitä, että kilpailun kokeet ovat olleet lainmukaisia.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

- 17 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 168 a artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan valitus voi koskea ainoastaan oikeudellisten sääntöjen rikkomista eikä tosiseikkojen arviointia (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-241/91 P ja C-242/91 P, RTE ja ITP v. komissio, tuomio 6.4.1995, Kok. 1995, s. I-743, 67 kohta).
- 18 Valituksensa tueksi esittämissään kolmessa valitusperusteessa parlamentti riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännölle antaman tulkinnan siltä osin kuin kysymys on ensiksikin valintalautakunnan päätösten perusteleminen, toiseksi mahdollisuudesta korjata oikeudenkäynnin aikana perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys ja kolmanneksi perustelujen

puuttumisen tai riittämättömyyden seurauksista kyseisen päätöksen lainmukaisuuden kannalta. Vastoin Innamoratin väitettä parlamentti ei halua riitauttaa niitä arviointejä, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tässä asiassa tehnyt oikeuskäytännöstä, sellaisena kuin se on sitä tulkinnut.

19 Parlamentin valitusperusteet koskevat yhteisön toimielimiä velvoittavien oikeussääntöjen rikkomista, eivätkä ne millään tavalla koske tosiasioiden arviointia. Ne on siten tutkittava.

20 Tästä seuraa, että Innamoratin tutkimatta jättämistä koskeva väite on hylättävä.

Valitusperuste, joka koskee perusteluvollisuuden ulottuvuutta ja laajuutta

21 Parlamentti vetoaa siihen, että jos yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetaankin vullisuus ilmoittaa valintalautakunnan hyväksymät arviointikriteerit samoin kuin vastaavat tapauskohtaiset arvioinnit ennen kuin hakijoista seuloetaan kilpailuun osallistumiseen oikeutetut, niin tässä oikeuskäytännössä ei kuitenkaan aseteta, eikä voidakaan asettaa, vaatimusta niiden kriteerien ilmoittamisesta, joita valintalautakunta käyttää kokeiden korjaamisessa. Nämä kriteerit kuuluvat näet valintalautakunnan riippumattomaan arviointivaltaan, ja niitä koskee päätöksenteon salainen luonne. Parlamentti vetoaa siihen, että kokeessa saadun pistemäärän ilmoittaminen, kun hakija sitä pyytää, on riittävä perustelu valintalautakunnan päätöksille.

22 Innamorati vetoaa sitä vastoin siihen, että voidakseen täyttää sen päämäärän, että hakijalle annetaan mahdollisuus arvioida valintalautakunnan päätöksen asianmukaisuutta ja että yhteisöjen tuomioistuimille annetaan mahdollisuus tarkistaa, että valintalautakunta on työskennellyt lainmukaisella tavalla, hallinnon on ilmoitettava hakijalle ne yleiset kriteerit, joita valintalautakunta on käyttänyt arvioinnissaan, sekä se, miten näitä kriteerejä on sovellettu.

- 23 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 26 kohdassa todennut, asianomaiselle vastaisen päätöksen perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on antaa sille, jota asia koskee, tarpeelliset perusteet sen tarkistamiseksi, onko päätös asianmukainen vai ei, sekä siten tällä mahdollistaa tuomioistuinvalvonta (ks. erityisesti asia 195/80, *Michel v. parlamentti*, tuomio 26.11.1981, Kok. 1981, s. 2861, 22 kohta).
- 24 Kilpailun valintalautakunnan tekemien päätösten osalta tämä perusteluvelvollisuus on kuitenkin sovittava yhteen valintalautakunnan työskentelyn salaisen luonteen kanssa, josta säädetään henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 6 artiklassa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo voinut todeta, tämän salaisuuden tarkoituksena on taata kilpailun valintalautakuntien työskentelyn riippumattomuus ja objektiivisuus suojaamalla niitä kaikilta sellaisilta ulkoisilta asiaan puuttumisilta ja paineilta, joiden syynä voi olla yhteisön hallintokoneisto itsessään, kyseiset hakijat tai kolmannet tahot. Salaisuuden säilyttäminen on siten vastoin valintalautakuntien jäsenten henkilökohtaisten kannanottojen ja hakijoiden luonteeltaan henkilökoh-taiseen tai vertailevaan arviointiin liittyvien seikkojen paljastamista (asia 89/79, *Bonu v. neuvosto*, tuomio 28.2.1980, Kok. 1980, s. 553, 5 kohta).
- 25 Kilpailun valintalautakunnan päätösten perusteluvaatimuksessa on näissä olosuh-teissa otettava huomioon kyseisen työskentelyn luonne.
- 26 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, kilpailun valintalautakuntien työ-skentelyyn sisältyy yleensä ainakin kaksi erillistä vaihetta, jolloin ensimmäisessä vaiheessa tutkitaan hakemukset kilpailuun hyväksyttävien hakijoiden seulomiseksi; toisessa vaiheessa tutkitaan hakijoiden soveltuvuutta täytettävänä olevaan virkaan varallaololuettelon laatimiseksi (ks. erityisesti asia 44/71, *Marcato v. komissio*, tuo-mio 14.6.1972, Kok. 1972, s. 427, 19 kohta; asia 37/72, *Marcato v. komissio*, tuomio 15.3.1973, Kok. 1973, s. 361, 18 kohta ja asia 31/75, *Costacurta v. komissio*, tuomio 4.12.1975, Kok. 1975, s. 1563, 10 kohta).
- 27 Ensimmäisessä vaiheessa, erityisesti pätevyystodistusten perusteella tapahtuvassa kilpailussa, hakijoiden esittämät pätevyystodistukset asetetaan vastakkain kilpailu-

ilmoituksen pätevyysvaatimusten kanssa (em. asia Marcato v. komissio, tuomio 14.6.1972, 20 kohta; em. asia Marcato v. komissio, tuomio 15.3.1973, 19 kohta ja em. asia Costacurta v. komissio, tuomion 11 kohta). Koska tämä vastakkain asettaminen perustuu objektiivisiin tietoihin, jotka ovat lisäksi kaikkien hakijoiden tiedossa siltä osin kuin asia koskee heitä, valintalautakunnan työskentelyn salaisen luonteen säilyttämisen kanssa ei ole ristiriidassa se, että kilpailun alustavassa vaiheessa ilmoitetaan nämä objektiiviset tiedot, erityisesti seulonnassa käytetyt arviointikriteerit, jotta hakemustensa perusteella hylätyksi tulleet voivat ennen henkilökohtaisia koesuorituksia ottaa selvää karsintaansa johtaneista mahdollisista syistä (em. asia Bonu v. neuvosto, tuomion 5 kohta).

- 28 Sitä vastoin kilpailun valintalautakunnan työskentelyn toinen vaihe on ennen kaikkea luonteeltaan vertaileva, ja sen vuoksi sitä koskee tälle työskentelylle ominainen salaisuus (ks. erityisesti em. asia Marcato v. komissio, tuomio 14.6.1972, 20 kohta; em. asia Marcato v. komissio, tuomio 15.3.1973, 19 kohta ja em. asia Costacurta v. komissio, tuomion 11 kohta).
- 29 Valintalautakunnan ennen kokeita hyväksymät korjauskriteerit ovat olennainen osa sitä luonteeltaan vertailevaa arviointia, jolla valintalautakunta käy läpi hakijoiden ansiot. Näiden korjauskriteereiden tarkoitus on näet taata hakijoiden edun vuoksi tietty yhtenäisyys valintalautakunnan arvioinneissa, erityisesti kun hakijoita on paljon. Näitä kriteerejä koskee siten sama salaisuus, joka koskee valintalautakunnan päätöksentekoa.
- 30 Luonteeltaan vertaileva arviointi, johon valintalautakunta ryhtyy, ilmenee arvostamoina, jotka valintalautakunta antaa hakijoille. Nämä arvostamat kertovat siitä arvostelmasta, jonka valintalautakunta on tehnyt jokaisesta hakijasta.
- 31 Ottaen huomioon sen salaisuuden, joka välttämättä koskee valintalautakunnan työskentelyä, eri kokeista saatujen arvostamien ilmoittaminen on riittävä perustelu valintalautakunnan päätöksille.

- 32 Tämänkaltainen perustelu ei loukkaa hakijoiden oikeuksia. Sen avulla hakijoiden on mahdollista saada tieto suorituksiaan koskevasta arvoarvostelmasta, ja sen avulla he voivat tarvittaessa tarkastaa sen, etteivät he tosiasiallisesti ole saaneet sitä pistemäärää, jota kilpailuilmoituksessa on edellytetty tiettyihin tai kaikkiin kokeisiin hyväksymiseksi.
- 33 On kuitenkin täsmennettävä, että niiden käytännön vaikeuksien huomioon ottamiseksi, joita kilpailun valintalautakunnalla on kilpailuissa, joihin osallistuminen on ollut laajaa, voidaan hyväksyä se, että valintalautakunta antaa hakijoille ensivaiheessa tiedon ainoastaan kokeiden yleisestä tuloksesta ja että valintalautakunta ilmoittaa vasta myöhemmin hakijan saaman pistemäärän, jos tämä sitä pyytää.
- 34 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että arvioidessaan valituksenalaisen tuomion 28 kohdassa, että parlamentin kuului ilmoittaa Innamoratile riidanalaisen päätöksen perustelut sekä valintalautakunnan hyväksymät kolmannen kirjallisen kokeen arviointikriteerit, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen.
- 35 Valituksenalainen tuomio on tämän vuoksi kumottava.

Innamoratin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset

- 36 EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisessä kohdassa todetaan: ”Jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, yhteisön tuomioistuin julistaa yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen mitättömäksi. Se voi joko ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.”

- 37 Innamorati on esittänyt kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koski yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, kilpailuilmoituksen rikkomista sekä riidanalaisen päätöksen perusteluiden puuttumista; toinen koski arviointivirhettä, valintalautakunnan puolueettomuuden puuttumista ja valintalautakunnan työskentelyä säätelevien periaatteiden loukkaamista.
- 38 Ensimmäisen kanneperusteensa tueksi Innamorati vetoaa ensinnäkin siihen, että hän noudatti pikkutarkasti kilpailuilmoituksessa kolmannen kirjallisen kokeen osalta asetettua pituusrajoitusta mutta että valintalautakunta, laiminlyödessään systemaattisesti tiivistelmien pituuden tarkistamisen, ei olisi karsinut niitä muita hakijoita, jotka eivät noudattaneet näitä rajoituksia. Valintalautakunta on Innamoratin mukaan siten loukannut hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä rikkonut kilpailuilmoituksen määräyksiä.
- 39 Parlamentti myöntää, että Innamoratin tiivistelmän pituus oli kilpailuilmoituksen vaatimusten mukainen, mutta kieltää sen, että kaikkien muiden hakijoiden tiivistelmien pituutta ei olisi tarkastettu. Parlamentti lisää, että Innamoratin asiana on esittää todisteet väitteensä tueksi.
- 40 Kuten parlamentti toteaa, Innamorati ei ole esittänyt, kuten hänen periaatteessa kuuluisi, tosiseikkoja sen väitteensä tueksi, että valintalautakunta ei riidanalaisessa kilpailussa olisi karsinut niitä muita hakijoita, jotka eivät noudattaneet kolmatta koetta koskevia tiivistelmän pituusrajoja. Mikään seikka asiakirjoissa ei anna aihetta myöskään sen johtopäätöksen tekemiseen, että valintalautakunta olisi loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta taikka että se olisi rikkonut kilpailuilmoituksen määräyksiä. Kantajan perusteluiden tämä osa on siten hylättävä.
- 41 Innamorati vetoaa lisäksi siihen, ettei riidanalainen päätös ollut riittävästi perusteltu. Hän katsoo erityisesti, ettei hänelle ole ilmoitettu niitä kriteerejä, joita valintalautakunta on käyttänyt kolmannen kirjallisen kokeen korjaamisessa.

- 42 On riidatonta, että jos Innamoratile ei ole ensivaiheessa ilmoitettukaan muuta kuin kilpailun yleiset tulokset, hän on kuitenkin saanut tiedon kolmannen kirjallisen kokeensa pistemäärästä sitä pyydettyään.
- 43 Tämän tuomion 31 kohdasta ilmenee, että tämä ilmoitus on riittävä perustelu riidanalaiselle päätökselle ja että parlamentti on perustellusti voinut kieltäytyä ilmoittamasta Innamoratile valintalautakunnan käyttämiä korjauskriteerejä ja yleisemminkin valintalautakunnan häntä koskevan arvioinnin osatekijöitä. Tämä osa kantajan perusteluista on siten myös hylättävä.
- 44 Innamoratin ensimmäinen kanneperuste ei siten ole perusteltu.
- 45 Koska Innamorati on luopunut toisesta kanneperusteestaan, sitä ei ole enää tarpeen tutkia.
- 46 Edellä esitetyn perusteella Innamoratin kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 47 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 122 ja 70 artiklasta, yhdessä luettuina, johtuu kuitenkin, että toimielinten on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, jos valitus on niiden tekemä. Asianosaiset on siten velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan tässä oikeusasteessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-289/94, Innamorati vastaan parlamentti, 30.5.1995 antama tuomio kumotaan.
- 2) Innamoratin kanne sen päätöksen kumoamiseksi, jolla avoimen kilpailun PE/59/A valintalautakunta on antanut hänelle tämän kilpailun kolmannesta kirjallisesta kokeesta karsiutumiseen johtaneen arvosanan ja jolla hänen osallistumisoikeutensa muihin kokeisiin on evätty, hylätään.
- 3) Asianosaiset veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan tässä oikeusasteessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Puissochet

Moitinho de Almeida

Gulmann

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä heinäkuuta 1996.

R. Grass

J.-P. Puissochet

kirjaaja

kolmannen jaoston puheenjohtaja